

Trump'in antautuminen

Trump's surrender

Tämän taustalla on jotakin synkempää kuin vain huoli nousevista polttoaineen hinnoista.

[Melanie Phillips](#)

Melanie Phillips

Brittiläinen journalisti, radiojuontaja ja kirjailija Melanie Phillips kirjoittaa viikoittaista kolumnia JNS:lle. Tällä hetkellä hän työskentelee kolumnistina *The Times of London*'issa, ja hänen uusi kirjansa *Fighting the Hate: A Handbook for Jews Under Siege* on juuri julkaistu Wicked Son'in kustantamana. Hänen edellinen kirjansa *The Builder's Stone: How Jews and Christians Built the West and Why Only They Can Save It* julkaistiin vuonna 2025. Hänen töihinsä pääsee tutustumaan osoitteessa: melaniephillips.substack.com.

(June 18, 2026 / JNS)

Ymmärtääkö Donald Trump oikeasti, mitä hän on tehnyt?

Vastatessaan Iranin kanssa tekemänsä sopimuksen arvostelijoille Yhdysvaltojen presidentti kutsui heitä "hölmöiksi" ja joko "kateellisiksi tai pahoiksi ihmisiksi", koska "osakemarkkinat nousivat juuri ENNÄTYKSELLISEN KORKEALLE ja öljyn hinnat ovat romahtamassa".

Talous on siis ainoa, millä on väliä kamppailussa fanaattisen islamilaisen vallankumouksellisen hallinnon neutraloimiseksi, joka käyttää suutansa aseena huutaessaan "Kuolema Amerikalle"?

Tällä viikolla Ranskassa pidetyssä G7-kokouksessa Trump'in optimistinen mieliala antoi ymmärtää, että hän todella uskoi omiin lausuntoihinsa, jotka tulkitsivat hänen [yhteisymmärryspöytäkirjansa](#) (MoU) tulitaukoehdot Teheranin antautumiseksi.

Asia on kuitenkin täysin päinvastoin. Hän on saanut Amerikan antautumaan Iranille.

Hän itse myönsi lopettaneensa sodan taloudellisen katastrofin uhan vuoksi, jos se jatkuisi. Tämä johtui öljyshokista, kun Iran otti Hormuzinsalmen valvonnan.

Trump siis viestitti, että Amerikka oli voimaton kukistamaan Iranin hallintoa. Yhdellä kynänvedolla hän muutti Yhdysvallat paperitiikeriksi, jonka nähtiin olevan haluton tekemään sitä, mitä sodan käyminen voittoon asti vaatii.

Näin hän varmisti, että Teheranilla on yliote kaikessa, mitä nyt seuraa neuvoteltaessa lopullista "diiliä". Se voi nyt naruttaa amerikkalaisia koskien Trump'in aiemmin lupaamaa rikastetun uraanin "online-sekoitusta", sentrifugien tuhoamista, aseistariisumisen todentamista tai mitä tahansa muuta.

Sensijaan, että olisi tuonut maailmalle taloudellisen nirvanan, Trump on antanut Iranille mahdollisuuden ottaa maailmantalous pysyvästi panttivangiksi. Kun MoU:n 60 päivän neuvottelujakso on päättynyt, mikään ei estä Irania jatkamasta suojeluraha-kiristystään Hormuzin salmella perimällä aluksilta maksuja valikoivasta turvallisesta kulusta.

Kuten Yhdysvaltain tiedusteluvirastot ovat [päätelleet](#), Iranilla on nyt kyky sulkea salmi milloin tahansa, mikä antaa Iranille mahdollisuuden laukaista merkittäviä taloudellisia häiriöitä milloin tahansa.

MoU ei mainitse lainkaan Iranin ballististen ohjusten tuhoamista tai sen tukea terroristisille välikäsille. Tärkeimmästä tavoitteesta tuhota ikuisesti Iranin hallinnon kyky hankkia pommi on vain epämääräinen lausunto, jonka mukaan Iran "vahvistaa uudelleen, ettei se hanki tai kehitä ydinaseita".

Juuri niin se väitti neljän vuosikymmenen ajan kiirehtiessään niiden kehittämistä. On osoitettu, että se on valehdellut toistuvasti silmät kirkkaina. Ajatus, että jonkun pitäisi uskoa sanaakaan siitä, mitä hallinto sanoo, on loukkaus älyä kohtaan.

Vielä hämmästyttävämpää on, että Teheran saa valtavia taloudellisia etuja jo ennen, kuin se edes alkaa keskustella mistään olennaisesta. USA:n valtiovarainministeriö myöntää välittömästi poikkeusluvut "iranilaisen raakaöljyn, öljytuotteiden ja johdannaisten viennille sekä kaikille niihin liittyville palveluille, mukaan lukien pankkitoiminta, maksutapahtumat, vakuutukset, kuljetukset jne."

Se myös "asettaa välittömästi täysin käyttöön saatavaksi Iranin islamilaisen tasavallan jäädytetyt tai rajoitetut varat ja omaisuuden". Ja lopulta hallinnolle annetaan vähintään 300 miljardia dollaria

"jälleenrakennukseen ja taloudelliseen kehitykseen".

Kaikki tämä raha menee suoraan Hizbollahin, huthien ja muiden välikäsien rahoittamiseen, globaaliin terrorismiin, ohjustuotantoon, ydinohjelman uudelleenkäynnistämiseen, Iranin kansan sorron jatkamiseen ja uudelleen käynnistettyyn sotaan Israelin ja Amerikan tuhoamiseksi.

Tämä voimaannuttaminen ajaa Persianlahden valtiot takaisin tekemään sovintoa Teheranin kanssa. Se myös kannustaa valtavasti Hizbollahia ja Hamasia tehostamaan hyökkäyksiään.

Hamas kehottaa jo avoimesti eskaloimaan Israelin vastaisia toimia ja antaa ymmärtää aikovansa nyt siirtää juutalaisvaltiota vastaan käymänsä tuhoamissodan Gazan kaistalta "Länsirannalle" – toisin sanoen käynnistää uuden israelilaisiin siviileihin kohdistuvan "intifadan".

Poikkeuksellista on se, että Trump'in yhdessä Israelin kanssa käymä sota Islamilaista tasavaltaa vastaan saavutti ennennäkemättömiä tuloksia. Se lakkautti Iranin johdon, tuhosi sen ohjusvaraston, upotti laivaston, tuhosi ilmapuolustuksen ja siirsi välitöntä ydinuhkaa useilla vuosilla.

Mutta nyt hän on kääntämässä kaiken ylösalaisin. Lisäksi hänen viime päivien lausuntonsa ovat olleet täysin outoja (absolutely bizarre).

Trump väitti, että Iranilla "täytyy olla jonkin verran ohjuksia", koska muillakin, kuten Saudi-Arabialla, on niitä. Mutta Saudi-Arabia ei ole sodassa Yhdysvaltoja tai Israelia vastaan. Sensijaan, että se ampuisisi niitä kohti, kuten Iran on tehnyt, se on auttanut niitä Teheranin sodanlietsojia vastaan.

Presidentin huolestuttavimmat kommentit koskivat kuitenkin Israelia, Yhdysvaltojen läheistä liittolaista sodassa. Hän syytti juutalaisvaltiota, että se on taistellut liian kauan Hizbollahia vastaan Libanonissa ja tappanut liian paljon siviilejä kerrostalokortteleissa. Sitten hän ehdotti, että Syyrian presidentin Ahmad al-Sharaa'n tulisi hoitaa Hizbollah, "jos Israel ei pysty tekemään hommaa tappamatta kaikkia muita".

Nämä olivat hirveitä kommentteja. Kuten Gazassa, Israel on nähnyt paljon vaivaa kohdistukseen Hizbollahiin täsmäsiskuja, että siviiliuhrit jäisivät mahdollisimman vähäisiksi. Ja al-Sharaa, jota Trump näyttää ihailevan niin kovasti, on ISIS tai Al-Qaida puku päällä.

Syy Trump'in kommentteihin oli yhtä ilmeinen kuin kauhistuttavakin. Iran

on uhannut romuttaa sopimuksen Amerikan kanssa, ellei Israel lopeta hyökkäyksiä Teheranin tärkeintä voimavaraa, Hizbollahia, vastaan, joka on hellittämätön hyökkäyksissään Pohjois-Israeliin.

Washington jätti Israelin pois keskusteluista, jotka johtivat yhteisymmärryspöytäkirjaan, mikä heikentää merkittävästi Israelin turvallisuutta. Samaan aikaan Trump taipui Iranin vaatimukseen, jonka mukaan Israelin tulisi lopettaa puolustautuminen hallinnon tukemaa armeijaa vastaan, joka pyrkii pyyhkimään juutalaisvaltion kartalta.

Trump allekirjoitti sopimuksen, koska hän oli joutunut ansaan, josta kaikki pakotiet olivat huonoja. Mutta se johtui siitä, että hän oli kieltäytynyt hyväksymästä Israelin arviota, jonka mukaan Teheranin hallinto oli kaadettava ja että sen kaataminen vaatisi vuoden kestävästä kuluttavan sodan.

Aloitettuaan toisenlaisen, lyhyemmän sodan hän alkoi sitten horjuttaa Israelin huolellisesti harkittua voittosuunnitelmaa ja perui sen ratkaisevimmat hyökkäykset viime hetkellä.

On järkevää, vaikkakin valitettavaa, etsiä ulospääsyä sodasta poliittisen tai taloudellisen romahduksen välttämiseksi. On myös järkevää, joskin paheksuttavaa, naamioida taktinen vetäytyminen voitoksi, jotta Trump'in oman epäpätevyyden aiheuttama katastrofi jäisi piiloon.

Mutta hänen antautumisensa kokonaisvaltaisuus Iranille, hänen lausuntojensa naurettava järjettömyys sekä myrkky hänen suurta liittolaistaan, Israelin pääministeri Benjamin Netanyahu'a vastaan viittaavat, että tässä on kyse jostakin muusta.

Aina oletettiin, että Trump varoisi jäämästä historiaan toisena Barack Obama'na, toistaen entisen presidentin katastrofaalisen vuoden 2015 Iranin sopimuksen; eikä hän koskaan sietäisi sitä, että häntä pidettäisiin hölmönä.

Mutta entä jos Trump'in krooninen narsismi estää häntä näkemästä, mikä hänestä on todellisuudessa tullut? Tiedämme pitkästä kokemuksesta, että hän usein muotoilee tapahtumat vastaamaan sitä, mitä hän haluaa niiden olevan sensijaan, mitä ne todellisuudessa ovat. Entä jos hän siis on todellakin mielessään muuttanut Iranille antautumisenvoitoksi? Entä jos hän todella uskoo, että Amerikka on voittanut tämän sodan?

Tälle fiaskolle on mahdollisesti vieläkin synkempiä selityksiä. Iranin liittolaisen Qatarin ja Trump'in hallinnon ihmisten väliset taloudelliset yhteydet – puhumattakaan biljoonasta dollarista, jonka Qatar on nyt luvannut investoida Yhdysvaltoihin niiden valtaviin summien lisäksi, joilla se on jo ostanut Amerikan.

Ja viime huhtikuussa *Tablet*-lehdessä Lee Smith [esitti](#), että Iranin hallinnon Washington D.C.:ssä toteuttama ”kaikukammio”-vaikuttamisoperaatio, jonka tarkoituksena oli myydä Obaman vuonna 2015 solmima ydinsopimus, oli jälleen aktiivisesti toiminnassa nykyisen sodan aikana Iranin ydinohjelman turvaamiseksi. Tällä kertaa sillä oli kuitenkin mies Trump'in hallinnon sisällä: varapresidentti JD Vance.

Israelilla on nyt edessään kammottava valinta: joko hyljätä sotilaallinen puolustuksensa Hizbollahin lakkaamattomia hyökkäyksiä vastaan – tällä viikolla Libanonissa kuoli jälleen yksi israelilaissotilas ja useita muita loukkaantui – tai ottaa riski Trump'in kostonhimoisen vihan kohtaamisesta.

Tämän sodan pitkäaikaiset vastustajat saattavat riemuita, mutta Amerikan kansallinen etu vaati – ja vaatii edelleen – Iranin hallinnon neutraloimista.

Iranin sota Länttä vastaan ei ole päättynyt. Trump'in antautuminen on tuottanut kriisin paitsi Israelille, myös Amerikalle.